

РЕШЕНИЕ

№ 556

гр. Пазарджик , 29.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на седми юли, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател: Таня Петкова

при участието на секретаря Соня Захариева
като разгледа докладваното от Таня Петкова Административно наказателно
дело № 20215220200555 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Л. АНГ. ГР., ЕГН *****, с адрес с. Црънча, обл. Пазарджишка, ул. „23-та“ № 14, чрез адв. В.П. от ПЗАК, против Наказателно постановление № 36-0000163 от 05.02.2021 г. издадено от Директор РД „АА“-Пловдив, с което за нарушение на чл.6 ал.1 изр.1 предл.4 от Закон за автомобилните превози (ЗАвПр) на основание чл.93 ал.1 т.1 от ЗАвПр е наложена глоба от 2 000 лева.

Релевираните в жалбата възражения обобщено се свеждат до допуснати нарушения на процесуалния материалния закон, водещи до незаконосъобразност на НП, чиято отмяна се иска.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с процесуален представител, чрез когото поддържа жалбата, ангажира доказателства и излага становище в устен и писмен вид, сочейки аргументи в подкрепа на искането за отмяна на НП. Претендират се разноски в полза на жалбоподателя за заплатен адвокатски хонорар.

Въззиваемата страна, редовно призована не се представлява от законовия или процесуален представител. По делото е депозирано писмено становище по същество, в което се излагат обосновани доводи за законосъобразност на НП, като се иска неговото потвърждаване. Не се претендират разноски, но се прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар от ответната страна.

Като взе предвид изложените в жалбата оплаквания и становищата на страните и прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, съдът прие за установено следното:

Жалбоподателят е санкциониран с атакуваното НП за това, че на 14.01.2021 г., около 09,30 часа, в ***, пред ОУ „Константин Величков“, като водач на лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № ***, от категория М1, негова собственост, е извършил нерегламентиран таксиметров превоз на два броя пътници от гр. Пазарджик за с. Црънча и с. Паталеница за сумата от 3 лева, което се установявало от обясненията на СП. Б. Б.- инспектор ОДМВР- Пазарджик и пътничката АНТ. ЯС. Л., без лекият автомобил да е вписан в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници, установено при извършена справка в ОО „АА“- Пазарджик.

За така констатираното св. Т.Г.- инспектор в РД „АА“- Пловдив, съставила срещу жалбоподателя АУАН с бл. № 284862/14.01.2021 г., в присъствието на нарушителя и на свидетели, след което предявила същия на нарушителя, който вписал в акта възражение, че написаното не е вярно и не е съгласен с констатациите, като подписал акта и получил екземпляр от същия.

В законоустановения срок срещу АУАН не били депозирани писмени възражения.

Въз основа на съставения акт на 05.02.2021 г. било издадено атакуваното НП, което било връчено лично на санкционираното лице на 01.04.2021 г., видно от разписката към НП. Санкционираният подал жалбата срещу НП чрез надлежно упълномощен от него адвокат директно в съда на 06.04.2020 г., т.е. в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, поради което е процесуално ДОПУСТИМА като подадена в срок и от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП.

Гореописаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства и от показанията на актосъставителя-св. Т.Г. и свидетелите С.Б., А.Л., И.М. и Г.К.. Съдът кредитира изцяло събраните писмени и гласни доказателства, които по съществото си са достоверни и непротиворечиви, като по категоричен начин очертават гореописаната фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема, че жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

В хода на административнонаказателното производство съдът намира, че са допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на обжалваното НП, което е основание за отмяна на постановлението по следните съображения:

Вярно е, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съобразно техните правомощия по закон и в предвидените от закона срокове. По своето съдържание обаче те не са съобразени с изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, тъй като вмененото във вина на въззивника нарушение не е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и да се защитава адекватно. Видно от словесното описание на нарушението в акта и НП, е че се сочи, че е извършен нерегламентиран таксиметров превоз на пътници- 2 броя от страна на жалбоподателя. Не ясно е обаче, защо е прието, че извършеният превоз е таксиметров по смисъла на закона, така както разписва легалната дефиниция в §1 т.26 от ДР на ЗАвПр, а именно първо не е посочено превозът срещу заплащане ли е извършен. Вярно е отразено, че превозът е за сумата от три лева, но така както е формулирано е неясно- дали тези три лева са общо за двамата пътника или въобще за извършения превоз на пътник се заплаща сумата от три лева. Не е посочено също дали жалбоподателят е регистриран превозвач или е водач, който извършва превоза от името на лицензиран превозвач за своя сметка. Тази неяснота не може да се преодолее нито с посоченото обстоятелство *„водачът извършва таксиметров превоз“*, нито с посоченото, че използваното МПС не е вписано в списъка към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз, още повече че това удостоверение въобще не е индивидуализирано, нито пък е ясно на кого е издадено. Неясно е също автомобилът колко места е имал и дали тези места са били държани в готовност за изпълнение на пътуване по определена от клиента цел. Също така в описанието на нарушението е посочено, че е

извършен превоз на двама пътника, но без да се посочи кои, а по-надолу са споменати обяснения само на един пътник (св. Л.), за която стана ясно, че е била в ролята на т.нар. „подставено лице“, тъй като е служител в ОДМВР- Пазарджик, участвала в СПО.

Освен това в акта и НП не са посочени и всички доказателства, които обосновават вмененото нарушение, а са посочени само обяснения на две лица.

Всичко това неминуемо сочи на нарушение на разпоредбите на чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН. Нарушението е съществено, тъй като неяснотата в описанието всякога води до драстично нарушаване на правото на защита на наказаното лице, тъй като е лишено от възможността да разбере какво нарушение му се вменява и адекватно да организира защитата си.

Според настоящия съдебен състав е налице още едно основание за отмяна на НП като незаконосъобразно. Последното е било издадено на основание чл.36 ал. 1 от ЗАНН, т.е. въз основа на съставения АУАН.

От доказателствата по делото и по-конкретно от справка от РУ- Пазарджик (л.85) обаче стана ясно, че копие от така съставения АУАН е изпратен и в прокуратурата, от където с постановление на прокурор на 19.04.2021 г. е било образувано ДП № 344/2021 г. по описа на РУ- Пазарджик за престъпление по чл.324 ал.1 от НК, а именно за това че на 14.01.2021 г. в с. Паталеница, обл. Пазарджик е упражнявана професия- водач на таксиметров автомобил, като е извършван превоз на пътници без водачът да има съответната правоспособност, съгласно Наредба № 34/06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници. По това производство няма привлечено към наказателна отговорност лице, но ясно се сочи, че е повод за образуването му е съставения срещу жалбоподателя Г. АУАН. ДП към момента на изготвяне на справката не е приключило.

При това положение очевидно от една страна е образувано АНП и едновременно с това и наказателно производство за един и същи случай, касаещ деяние, което едновременно разкрива признаци и на престъпление, и на нарушение. ЗАНН обаче разписва, че в случаите, когато деянието, за което е образувано АНП, съставлява престъпление, производството се прекратява и материалите се изпращат на прокурора. Очевидно, след като е изпратен препис от АУАН в прокуратурата, вероятно и с нужните приложения към него, административният орган е счел, че извършеното от Лазаров деяние разкрива

признаци на престъпление. В този случай АНП е следвало да бъде прекратено и да се изчака резултата от образуваното ДП по аргумент на чл.33 ал.2 от ЗАНН. Едва ако прокурорът прекрати наказателното производство или откаже образуването на такова, а в случая той е и образувал ДП, то едва тогава въз основа на материалите от същото, АНО може да прецени дали да издаде НП.

Целта на разпоредбите на чл. 33, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН е да не допусне за едно деяние да се водят две паралелни производства- наказателно и административнонаказателно, които са с идентичен предмет, а от там евентуално и да се стигне до наказване два пъти за едно и също нещо, което пък ще е нарушение на принципа *non bis in idem*. Смисълът е този, че в хипотезата, когато за конкретно деяние е започнало наказателно преследване, то органите на администрацията да не предприемат, каквито и да било мерки по административно преследване, а да чакат произнасянето на компетентните органи- съд или прокуратура, които след като се произнесат съобразно своите правомощия и ако преценят да препратят прекратеното наказателно производство на административнонаказващия орган. Тогава вече той ще е компетентен да ангажира отговорността на нарушителя, но по реда на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, т. е. без съставен АУАН. Тази процесуална хронология в конкретния казус не е спазена, а напротив.

Започнато е незаконосъобразно АНП със съставен АУАН, който в същото време е бил изпратен на прокуратурата, т. к. деянието е съдържало признаци на престъпление, а в същото време е било налице и висящо АНП. Вместо да прекрати АНП, след като е сезирал прокурора и без да изчака резултата от образуваното наказателно производство, нарушавайки принципа „*non bis in idem*“, АНО е пристъпил към реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като му е наложил санкция за извършено адм. нарушение. Това е опорочило необратимо цялото производство по административно наказване и на собствено основание налага отмяна на издаденото НП.

С оглед на всичко изложено до тук, съдът намира за ненужно да обсъжда и други възражения по същество.

При този изход на делото- отмяна на НП, искането за присъждане на разноски в полза на въззивника съдът намира за основателно. Искането е своевременно направено, а именно в хода на съдебното производство. Пълномощникът има право на такива разноски предвид изхода на делото, а

именно отмяна на НП по изложените по-горе съображения и съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, препращаща към чл. 143 от АПК. По делото е представен договор за правна защита и съдействие (л. 9), от който се установява, че договореното адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева жалбоподателят Г. е заплатил в брой на адвокат В.П. от ПЗАК. Същевременно от страна на АНО е направено своевременно възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, което съдът намира за неоснователно, тъй като изплатеният на адвоката хонорар е в размер под минимално установения съгласно чл.18 ал.2 във вр. с чл.7 ал.2 т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в случая 419 лева), като претендираните разноси следва да бъдат уважени в пълен размер. Така уважените разноси следва да се възложат в тежест на ИА „АА“- София, която има статута на ЮЛ със самостоятелен бюджет, чието структурно звено е РД „АА“- Пловдив е органът издал НП.

Така мотивиран и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, Районен съд Пазарджик, в настоящия си състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 36-0000163 от 05.02.2021 г. издадено от Директор РД „АА“- Пловдив, с което на Л. АНГ. ГР., ЕГН *****, с адрес с. Црънча, обл. Пазарджишка, ул. „23-та“ № 14, за нарушение на чл.6 ал.1 изр.1 предл.4 от Закон за автомобилните превози (ЗАвПр) на основание чл.93 ал.1 т.1 от ЗАвПр е наложена глоба от 2 000 лева, **като незаконосъобразно.**

О С Ъ Ж Д А ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ“ гр. София, представлявана от изпълнителен директор, **ДА ЗАПЛАТИ** на Л. АНГ. ГР., ЕГН *****, с адрес с. Црънча, обл. Пазарджишка, ул. „23-та“ № 14, разноси в размер на 400 (четиристотин) лева за заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на обжалване в 14 -дневен срок от съобщението за изготвянето му на страните пред Административен съд Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____